A°. 1838. N°. 42.

ZATURDAG, 26sten MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 22 Mei 1838.

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1o. Aan de Slavin *Gustaphina* en haar kind *Willem*; toebehoord hebbende aan C. STEIN.

2o. Aan de Slavin *Johanna Amarante*, toebehoord hebbende aan LOUISA van FANNIJ van RENSEIJL.

3o. Aan de Slavin *Christina*; toebehoord hebbende aan de Erven van wijlen J. H. ROOSWIJK.

4o. Aan de Slaven *Marius Philip* en *Henriette, Christina*; toebehoord hebbende aan DOORTJE van ROEPEL.

5o. Aan de Slaven *Pietje Lodewijk* en *Hermina Simire*, weleer toebehoord hebbende aan wijlen S. W. F. FONSECA.

6o. Aan de Slaven *Elizabeth, Rozetta, Eva, Joseph, Johannes Martinus* en *Albertus*; toebehoord hebbende [illegible] ARON WELCOM; — en die gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1o. GUSTAPHINA KOOLMIJN.
WILLEM KOOLMIJN.

2o. JOHANNA EMERENTIA IJZERBAAN.

3o. CHRISTINA VAN BASEL.

4o. MARIUS PHILIP VAN BOSTON.
HENRIETTE CHRISTINA VAN BOSTON.

5o. PIETER LODEWIJK VAN ZORGEN.
HERMINA SIMIRE VAN ZORGEN.

6o. ELISABETH ROZETTA DE BOSSON.
EVA OUDDORP.
JOSEPH OUDDORP.
JOHANNES MARTINUS OUDDORP.
ALBARTUS OUDDORP.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 23 Mei 1838.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal wordt, — met referte aan de annonce van den ondergeteekenden, dd. 18 dezer maand, waarbij de Ingezetenen zijn verwittigd geworden, dat het Zijner Majesteit goedgunstiglijk had behaagd, het Koloniaal Gouvernement te magtigen om, gedurende de eerstvolgende *twaalf* maanden, tot een beloop van *HONDERD DUIZEND GULDEN* aan Wissels op het Gouvernement in het Moederland af te geven, — mits deze kennelijk gemaakt, dat Zijne Excellentie bij resolutie van heden, No. 529, besloten heeft, om, aanvangende met 1o. Junij aanstaande, en opvolgelijk telken *drie* maanden, eene Som van *f* 25,000 (*Vijf en Twintig Duizend Gulden*) in Wisselbrieven van *f* 1000 en *f* 500, *drie* maanden na zigt *à pari*, verkrijgbaar te stellen, en zulks bij wijze van loting, ten einde omtrent de uitgifte dier Wisselbrieven, de meeste mogelijke onzijdigheid in acht te nemen.

De gene welke in die loting zullen verlangen begrepen te worden, zullen zich in persoon of door eenen daartoe expresselijk gemagtigden moeten aanmelden ten Kantore van den Administrateur van Financien, van en met heden tot en met den 30 dezer, van des morgens ten *acht* tot des middags ten *twaalf* ure, en op eene daartoe bestemde lijst moeten teekenen; zullende volstrekt geene anderen, dan die op de lijst geteekend hebben, in de voormelde loting, — welke op Vrijdag den *eersten* Junij e. k., des middags ten *twaalf* ure, ten voorn. Kantoren, in tegenwoordigheid der belanghebbenden, zulks verlangende zal plaats hebben, opgenomen of begrepen te worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Advertentien.

Particuliere West-Indische Bank.

De Secretaris bij de Hoofd-Directie der Bank voornoemd, daartoe behoorlijk gequalificeerd, brengt bij deze ter kennis van de Ingezetenen dezer Kolonie, dat er in gereedheid zijn gebragt en ter circulatie zullen worden gesteld Billetten van *DRIE GULDEN*; zijnde dezelven geteekend door de gewezene Ambtenaren MEIJERHOFF en D. W. J. ESSER en MEIJERHOFF en BRUIJN. — Boven de gedrukte 3, ter linkerzijde van de Billetten, is met kennelijke letters in den Stempel geschreven *DRIE*, terwijl bovendien nog, daarop, *horizontaal*, met *blaauwe letters*, zijn geplaatst de woorden *DRIE GULDEN*.

Paramaribo, den 19 Mei 1838.

De Secretaris voornoemd,
N. G. VLIER.

(21755) De ondergeteekende biedt aan, tegen den *gewonen Interest* en onder voldoende zekerheid te beleggen, eene Som van *TWINTIG DUIZEND GULDEN*, aankomende diverse Minderjarigen.

Paramaribo, den 23 Mei 1838.

De Weesmeester,
W. H. LANS.

(21749) De Heer JOSEPH CARS, in leven Directeur der Plantaadje *VLAMMENBURG*, overleed aldaar op heden, na eene ziekte van slechts *drie* dagen, in den ouderdom van 36 jaren.

Ik verlies in hem een opregte Vriend, en zijne Principale een kundig en ijverig Voorstander harer belangen.

Paramaribo, den 19 Mei 1838.

J. P. L. WEIMANN,
Executeur.

P. van Leeuwen

biedt voor *civiele prijzen* te koop: BERGEN-OP-ZOOM'S AARDEWERK, als: Vleesch-, Stoof- en Sauspannen met ooren en deksels; platte Vleeschpannen met steelen; groote Braadschotels; dito bruine Melkkannen; groote Potten; groote en kleine Waschkommen; extra Tafelservicezen; zwarte Theeservicezen; ENGELSCHE ZEEP; alle soorten van DRANKEN, en eene menigte Goederen meer. (21750)

(21747) JOHN PICKERING is voornemens de Kolonie te verlaten.

Paramaribo, den 25 Mei 1838.

(21748) Mevrouw REBECCA PICKERING is voornemens de Kolonie te verlaten.

Paramaribo, den 25 Mei 1838.

(21752) B. H. KLOSTERMAN is voornemens deze Kolonie voor eenen korten tijd te verlaten.

Schepstijdingen.

[illegible]

De 21sten dezer, de Nederlandsche Schooner de Nes, Kapt. E. R. Taylor, van Coronie; hebbende 8 dagen reis; passagiers: de Heeren John Wilkens en een Bediende, John Roderick Young en een Bediende en Mejufvrouw Adriana Maria Brinkmeijer en een Bediende.

Nieuwstijdingen.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 30 Maart 1838.

Frankrijk.

PARIJS, den 18 Maart.

De prins Pierre-Napoleon, die tegenwoordig op de Ionische eilanden zijn verblijf houdt, is, volgens een schrijven uit Corfu, dd. 13 Februarij, aan een onmiddelijk levensgevaar ontkomen. Op de kust van Albanie, met eenige zijner vrienden, zich ter jagt begeven hebbende, werd hij door twee bandieten aangevallen, die hunne pistolen op hem aanvuurden. De prins schoot met zijn jagtroer één der bandieten neer; de ander, ofschoon gekwetst, loste een nieuw schot, en daar nu het kletteren der vuurwapenen een zeker aantal der bewoners op de plaats deed toeloopen, waren de jagers genoodzaakt zich weder in hunne sloep te begeven, en, onder eene hagelbui van kogels, zich van de kust te verwijderen.

— Uit Marseille wordt dd. 28 Februarij het volgende geschreven:

Tot dusverre hebben wij hier en in den omtrek, — eenige weinige koude dagen uitgezonderd, — geenen winter gehad. Omstreeks het einde van Januarij hadden wij, wel is waar, eenige sneeuw, doch deze versmolt voor den eersten zonnestraal. Thans hebben wij

het schoonste lente-weêr, dat sedert vele jaren op dezen tijd niet is gezien geworden. De thermometer wijst, uit de zon, 15 à 17 graden, in den zonneschijn 25 à 30 graden Reaumur. Muggen, torren, kapelien, kevers zwermen, om rond; op het land staan de amandelboomen schier overal in vollen bloei. Als er maar geene naweeën komen!

— Uit Stokholm wordt dd. 27 Februarij gemeld, dat op den 19den dier maand de stad Wexiö genoegzaam geheel door brand is vernield geworden; 191 gebouwen, waaronder de schouwburg en de gevangenis, zijn tot asch verteerd, en ruim 700 menschen hebben huis en have verloren. De Koning heeft maatregelen in het werk gesteld om den nood der ongelukkige ingezetenen te verzachten.

— De aartsbisschop van GNESEN (Posen) heeft insgelijks aan de geestelijken van zijn aartsbisdom een rondgaanden brief doen toekomen, waarin hij hen vermaant om zich op het stuk der gemengde huwelijken, stiptelijk aan het aloude gebruik der Katholijke Kerk en aan het breve van Paus Pius VIII dd. 25 Maart 1830 te houden. Dit stuk, gedagteekend van 6 September 1837, is thans eerst bekend geworden.

— Uit London dd. 16 Maart meldt men het volgende:

Uit het plan en de kosten-begrooting tot het opbouwen eener nieuwe beurs (in plaats der afgebrande Royal-exchange), welke aan het Gouvernement zijn voorgelegd, blijkt, dat de opbouw naar het best model en brandvrij, de som van 150.000 £st. (1,800,000 guldens) zal bedragen.

KORT BEGRIP VAN DEN OPSTAND IN *KANADA*.

De opstand in Kanada is reeds nagenoeg volkomen gedempt. Wij zullen de daartoe betrekkelijke krijgsgebeurtenissen volgens de dienaangaande bekend gemaakte officiele berigten in een kort overzigt zamenvatten.

De eerste gevechten met de Insurgenten vielen voor in Beneden-Kanada, niet ver van de dorpen St. Denis en St. Charles, op den zuidelijken oever van de St. Laurens-rivier in de nabijheid van Montreal.

De ambtenaren der kroon en de overheden van Montreal verzochten namelijk den gouverneur van Beneden-Kanada, het burgerlijke gezag met militaire magt te willen ondersteunen bij de gevangenneming van Papineau en andere hoogverraad-schuldigen, die zich in de dorpen St. Denis en St. Charles mogten bevinden. De kolonel Gore ontving dien ten gevolge den last, om met 5 kompagnien en eenen houwitser naar St. Denis op te rukken; terwijl de luitenant-kolonel Wetherall met 5 kompagnien en twee stukken kanon tegen St. Charles zoude marcheren.

Het detachement van den kolonel Gore bereikte St. Denis eerst in den ochtend van 23 November. De rebellen openden uit alle huizen van de noordzijde des dorps een levendig vuur; eenige dier gebouwen werden spoedig bestormd, maar vermits een langdurend vuur uit den houwitser op een massief, sterk verdedigd steenen gebouw geene uitwerking deed en de manschap van het detachement zeer uitgeput was, vond kolonel Gore het geraden, tot den terugtogt te besluiten. De kolonel had bij deze vruchtelooze onderneming 6 man aan gesneuvelden, 10 gekwetsten, 6 vermisten en zijnen houwitser verloren; het verlies der insurgenten, die echter niet uit hunne stelling waren verdreven, was aanzienlijker.

De luitenant-kolonel Wetherall begaf zich den 25sten November naar St. Charles op weg; waar de sterkte der rebellen genoegzaam 1500 man zal hebben bedragen. Op weinig afstands van hunne verschansingen koos hij eene stelling, in de hoop dat de ontwikkeling zijner krijgsmagt de verdoolden tot besef zoude terugbrengen. De vijand opende echter een levendig vuur. Dit werd beantwoord; de kolonel schoot alle gebouwen binnen de palissaden op een na in brand en beval den stormloop. Het gevecht duurde omtrent een uur; het dorp werd bemagtigd; de muiters namen ijlings de vlugt. Het verlies aan de zijde der koninklijke troepen bedroeg 3 dooden en 18 gekwetsten; dat der insurgenten beliep 125 gesneuvelden en 300 gewonden.

De kolonel Gore ondernam op den 2den December eenen andermaligen togt tegen St. Denis met 8 kompagnien en 3 stukken geschut en rukte deze plaats binnen zonder wederstand te ontmoeten, aangezien de muitelingen zich in tijds hadden verstrooid.

De insurgenten van Beneden-Kanada weken, na deze verliezen, meer zuidwaarts in het graafschap der Twee Bergen aan de grenzen der Vereenigde Staten, en verschansten zich daar hoofdzakelijk in de dorpen St. Eustache en Grand-Brulé.

Naardien, ten gevolge van den opstand in Beneden-Kanada, de naburige provincie Opper-Kanada van troepen was ontbloot, geloofden de daar aanwezige ontevredenen het oogenblik gunstig om met goed gevolg eene poging tot opstand te kunnen beproeven. Op den 4den December was een aanzienlijke hoop der bunnen, onder aanvoering van Mackenzie de stad Toronto (of York), de hoofdplaats van Opper-Kanada, tot op 2½ Engelsche mijlen genaderd. Daar evenwel terstond gewapende burgers uitrukten, trokken zij tot aan de Montgomery-herberg, bijna 5 Engelsche mijlen van Toronto, terug. De militie der stad en van den omtrek werd alras bijeengeroepen. Op den 7den December rukte een korps van 2000 man onder aanvoering van den gouverneur sir Fr. Head tegen de insurgenten op. Deze telden tusschen de 500 en 700 man; daar echter hunne stelling slecht was gekozen, zoo konden zij weinige krachtdadigen tegenstand bieden. Nadat dus ettelijke schoten uit twee kleine stukken geschut op hen waren afgevuurd, verlieten zij het gebouw der herberg en den straatweg en wierpen zich deels naar de eene zijde in een woud deels verstrooiden zich aan de andere zijde. Een dertigtal der misnoegden sneuvelden. De overwinnaars keerden, na de insurgenten eene wijl te hebben vervolgd, naar Toronto weder. De tijding, alsof het den muitelingen gelukt ware, zelfs gedurende een korten tijd, Toronto te bezetten, is ongegrond.

Gelijk gezegd is hadden de insurgenten van Beneden-Kanada zich, na de gevechten bij st. Denis en st. Charles, verschanst in het graafschap der Twee Bergen en wel met name in de dorpen st. Eustache en Grand Brulé (of st. Benoit.) De militaire gouverneur van Beneden-Kanada, Sir John Colborne, trok den 13den December zelf tegen hen op. Den volgenden dag kwam hij voor St. Eustache aan, hetwelk sedert tien dagen door omtrent 1200 rebellen was bezet. Bij het verschijnen der Engelsche soldaten liep het grootste gedeelte uiteen. Andere schoten uit de kerk en de omliggende huizen; doch deze gebouwen werden bestormd en de insurgenten op de vlugt gedreven. Het verlies der koninklijke troepen bestond in 1 gesneuvelde en 32 gekwetsten, de insurgenten verloren 80 man aan dooden en gekwetsten en ruim 100 aan gevangenen. Tevens werd de kerk benevens het klooster en 50 huizen van dat dorp in de asch gelegd. Sir John Colborne zette des anderen daags zijnen marsch naar Grand Brulé voort waar sedert het begin van den opstand de meeste ongeregeldheden hadden plaats gehad. De troepen der rebellen hadden zich echter alreeds verstrooid, zoodat Sir John Colborne zonder tegenweer het dorp binnenrukte; het landvolk dat zich daar had verzameld leverde de wapenen uit.

Met dezen krijgstogt tegen St. Eustache en Grand-Brulé was de opstand in Beneden-Kanada bedwongen.

Niet geheel zoo in Opper-Kanada. Na de mislukte poging tegen Toronto hebben daar de muitelingen de wijk genomen naar het tot Kanada behoorende kleine Navy-eiland in de Niagara-rivier, en zijn daar versterkt geworden door, ongeveer 150 vrijwilligers uit de naburige Noord-Amerikaansche stad Buffalo. Er worden intusschen krachtdadige middelen in het werk gesteld om de insurgenten uit deze positie te verdrijven. Naar alle waarschijnlijkheid zal dit weldra gelukken, en dan is het openbare verzet in de beide Kanada's, gelijk wij in den aanhef dezes zeiden, zonder buitengewone inspanning gelukkiglijk gedempt.

Slechts eene gebeurtenis heeft deze zaak nu laatstelijk eenigzins verwikkeld. In den nacht van 29 December trokken namelijk 70 of 80 gewapende personen over de Niagara rivier, overvielen eene op Amerikaansch gebied niet ver van Buffalo gelegene stoomboot der Vereenigde Staten, de Caroline genaamd, welke van den Amerikaanschen oever der rivier ondersteuning aan de Insurgenten op Navy-eiland had toegevoerd, en stieten haar de rivier af, waar zij in den Niagara-waterval werd gedreven. Van 30 personen, die zich op dezelve bevonden, gelukte het aan 21 te ontkomen, maar de overige 9 zijn vermoedelijk omgekomen. Deze daad, welke nogtans naar de grondstellingen van het regt der volken kan geregtvaardigd worden, vermits geen onzijdige staat aan vijanden ondersteuning mag doen toekomen, heeft onder de bevolking der aangrenzende Noord-Amerikaansche staten, waar men buitendien den insurgenten gunstig is gezind, groote verbittering verwekt; daar echter het gouvernement der Vereenigde Staten reeds dikwerf heeft betoogd in dezen strijd volslagen onzijdigheid te zullen in acht nemen, is het te denken, dat dit voorval geene ernstige gevolgen zal na zich slepen.

Stand der Maan.

1	Mei	EERSTE KWARTIER.
9	»	VOLLE MAAN.
16	»	LAATSTE KWARTIER.
23	»	NIEUWE MAAN.
31	»	EERSTE KWARTIER.

Watergetijen.

		Hoog Water.		Laag Water.
26 Zaturdag.	's mor.	8-15	's av.	2-15
27 Zondag.	»	9-00	»	3-00
28 Maandag.	»	9-45	»	3-45
29 Dingsdag.	»	10-30	»	4-30

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.